

В. І. Ткаченко, канд. фіз.-мат. наук (Ін-т математики АН України, Київ)

ПРО ЕКСПОНЕНЦІАЛЬНУ ДИХОТОМІЮ ІМПУЛЬСНИХ ЕВОЛЮЦІЙНИХ СИСТЕМ *

The equivalence of regularity and exponential dichotomy is established for linear pulse differential equations with unbounded operators in a Banach space. The separatrix manifolds of a linear pulse system exponentially dichotomous on a semiaxis are studied in a finite-dimensional space. The conditions of weak regularity of this system are presented.

У банаховому просторі для лінійних імпульсних диференціальних рівнянь з необмеженими операторами доводиться еквівалентність регулярності та експоненціальної дихотомії. У скінченно-вимірному просторі досліджуються сепаратрисні многовиди експоненціально дихотомічної на півосі лінійної імпульсної системи та наводяться умови слабкої регулярності такої системи.

1. Рівняння у банаховому просторі. Розглянемо рівняння з імпульсною дією

$$dx/dt = A(t)x + f(t),$$

$$\Delta x|_{t=t_i} = x(t_i) - x(t_i-0) = B_i x(t_i-0) + g_i, \quad (1)$$

де $x \in \mathcal{B}$, \mathcal{B} — банаховий простір з нормою $\| \cdot \|$, $A(t)$, B_i , $i \in \mathbb{Z}$, $t \in \mathbb{R}$, — лінійні оператори (взагалі кажучи, необмежені) в просторі \mathcal{B} ; $\{t_i\}$ — строго зростаюча послідовність дійсних чисел, які задовольняють умову

$$\overline{\lim}_{T \rightarrow \infty} i(t, t+T)/T = p < \infty, \quad (2)$$

де $i(t, t+T)$ — кількість імпульсів на інтервалі $(t, t+T)$; $C'(\mathcal{B})$ — простір сильно неперервних на $\mathbb{R} \setminus \{t_i\}$ функцій $\mathbb{R} \rightarrow \mathcal{B}$ з розривами в точках t_i і неперервних справа в цих точках; $l(\mathcal{B})$ — простір визначених на $\{t_i\}$ функцій $g(t_i) = g_i$ зі значеннями в \mathcal{B} і нормою $\|g\| = \sup_{i \in \mathbb{Z}} \|g_i\|$.

Припускаємо: і) виконаною умову розв'язності вправо для рівняння (1): для довільного початкового значення $u(\tau_0) \in \mathcal{B}$ відповідне рівнянню (1) однорідне рівняння

$$du/dt = A(t)u,$$

$$\Delta u|_{t=t_i} = u(t_i) - u(t_i-0) = B_i u(t_i-0) \quad (3)$$

має єдиний розв'язок $u(t)$, $t \geq \tau_0$, сильно неперервний при $t \neq t_i$ і $u(t_i) = (I + B_i)u(t_i-0)$; ii) розв'язувальні оператори $U(t, \tau_0)$ сильно неперервні по t при $t \neq t_i$ і задовольняють оцінку

$$\|U(t, \tau_0)\| \leq l_0 \exp(c_0(t - \tau_0)), \quad t \geq \tau_0. \quad (4)$$

Достатні умови цього наведено в роботах [1, 2].

Неоднорідне рівняння (1) має розв'язок

$$x(t) = U(t, \tau_0)x_0 + \int_{\tau_0}^t U(t, s)f(s)ds + \sum_{\tau_0 \leq t_i \leq t} U(t, t_i)g_i.$$

* Ця робота виконана при фінансовій підтримці Державного комітету України з науки і технологій (Фонд фундаментальних досліджень).

Оператор L визначається як необмежений оператор у просторі $C'(\mathcal{B})$ зі значеннями в $C'(\mathcal{B}) \oplus l(\mathcal{B})$:

$$Lu = (T_1u, T_2u) = (du/dt - A(t)u, u(t_i) - (I + B_i)u(t_i - 0)).$$

Як і в роботі [3], введемо таке означення.

Означення 1. Оператор L називається експоненціально дихотомічним на осі, якщо для простору \mathcal{B} існує змінний розклад $\mathcal{B} = \mathcal{N}_1(\tau) \oplus \mathcal{N}_2(\tau)$, ($P_1(\tau)$, $P_2(\tau)$ — відповідні проектори) такий, що для розв'язку $u(t)$ однорідного рівняння (3) виконуються умови:

- 1) $U(t, \tau_0) \mathcal{N}_i(\tau_0) \subseteq \mathcal{N}_i(t)$, $t \geq \tau_0$, $i = 1, 2$;
- 2) $\sup \|P_i(\tau_0)\| < \infty$, $i = 1, 2$;
- 3) для $u(\tau_0) \in \mathcal{N}_1(\tau_0)$ виконується нерівність

$$\|u(t)\| \leq l_1 \|u(\tau_0)\| \exp(-c_1(t - \tau_0)), \quad t \geq \tau_0; \quad (5)$$

4) для всякого початкового значення $u(\tau_0) \in \mathcal{N}_2(\tau_0)$ існує єдине продовження на всю вісь таке, що

$$\|u(t)\| \leq l_1 \|u(\tau_0)\| \exp(c_1(t - \tau_0)), \quad t \leq \tau_0. \quad (6)$$

Означення 2. Оператор L називається регулярним на \mathbb{R} , якщо лінійне неоднорідне рівняння (1) при довільній функції $f(t) \in C'(\mathcal{B})$ та довільній послідовності $\{g_i\} \in l(\mathcal{B})$ має єдиний обмежений на \mathbb{R} розв'язок $x(t)$ і виконується оцінка

$$\|x(t)\|_{C'} \leq K (\|L_1 x\|_{C'} + \|lx\|_l). \quad (7)$$

Зв'язок між регулярністю та експоненціальною дихотомією при обмежених операторах $A(t)$, B_i , $i \in \mathbb{Z}$, раніше розглядалися в роботах [4–7]. В роботах [4–6] додатково вимагалось існування рівномірно обмежених операторів $(I + B_i)^{-1}$. В даній роботі такі умови не вимагаються.

Теорема 1. Регулярність оператора L еквівалентна експоненціальній дихотомії.

Доведення. Нехай оператор L експоненціально дихотомічний на осі. Побудуємо для нього функцію Гріна. Із умови 4 випливає існування обмеженого оператора $\Omega(t, \tau_0) = U(t, \tau_0)P_2(\tau_0)$ для довільних $\tau_0 \in \mathbb{R}$. Функція Гріна має вигляд

$$G(t, s) = \begin{cases} U(t, s)P_1(s), & t \geq s, \\ -\Omega(t, s), & t \leq s. \end{cases}$$

Із умов 1–4 випливає оцінка

$$\|G(t, s)\| \leq l \exp(c_1 |t - s|). \quad (8)$$

Функція

$$x(t) = \int_{-\infty}^{\infty} G(t, s)f(s) ds + \sum_{i=-\infty}^{\infty} G(t, t_i)g_i$$

є обмеженим розв'язком рівняння (1) при виконанні умови (2). Це перевіряється аналогічно ([8], § 26).

Нехай тепер оператор L регулярний. Розглянемо многовиди

$$\mathfrak{N}_1(\tau_0) = \{x(\tau_0) \in \mathfrak{B}, Lx = 0, \sup_{t \geq \tau_0} \|x(t)\| < \infty\}, \quad (9)$$

$$\mathfrak{N}_2(\tau_0) = \{x(\tau_0) \in \mathfrak{B}, Lx = 0, \sup_{t \leq \tau_0} \|x(t)\| < \infty\}. \quad (10)$$

Відмітимо, що із формули (7) випливає однозначна продовжуваність $x(t)$ в формулі (10) на $(-\infty, t_0)$.

Аналогічно роботі [3] доводяться нерівності

$$\|x(t)\| \leq l \|x(\tau_0)\|, \quad t \geq \tau_0, \quad x(\tau_0) \in \mathfrak{N}_1(\tau_0), \quad (11)$$

$$\|x(t)\| \leq l \|x(\tau_0)\|, \quad t \leq \tau_0, \quad x(\tau_0) \in \mathfrak{N}_2(\tau_0). \quad (12)$$

Із нерівностей (11), (12) випливає оцінка (5) для $x(\tau_0) \in \mathfrak{N}_i(\tau_0)$ та (6) для $x(\tau_0) \in \mathfrak{N}_2(\tau_0)$. Многовиди $\mathfrak{N}_1(\tau_0)$ і $\mathfrak{N}_2(\tau_0)$ взаємно доповнювані.

2. Рівняння (1) у скінченновимірному просторі $\mathfrak{B} = \mathbb{R}^m$. Припускаємо, що $\|A(t)\| \leq K, \forall t \in \mathbb{R}, f(t) \in C'(\mathbb{R}), \|g_i\| \leq K, \forall i \in \mathbb{Z}, \|B_i\| \leq K, \forall i \in \mathbb{Z}, \|\cdot\|$ — норма матриці чи вектора. Можливе виродження імпульсів $\det(I + B_i) = 0$ при деяких чи всіх $i \in \mathbb{Z}$, тому розв'язки рівняння (1) не продовжуються на від'ємну піввісь чи продовжуються неоднозначно.

Означення 3. Рівняння (3) при $\mathfrak{B} = \mathbb{R}^m$ назовемо експоненціально дихотомічним при $t \geq \tau_0$, якщо для всякого $\tau \geq \tau_0$ простір \mathbb{R}^m можна зобразити у вигляді прямої суми $\mathbb{R}^m = U_\tau \oplus S_\tau$ таким чином, що виконуються умови:

i) розв'язок рівняння (3) $u(t)$ з $u(\tau) \in S_\tau$ задовольняє оцінку

$$\|u(t)\| \leq K \|u(\tau)\| \exp(-\nu(t-\tau)), \quad t \geq \tau; \quad (13)$$

ii) для $u(\tau) \in U_\tau$ виконується оцінка

$$\|u(t)\| \geq K \|u(\tau)\| \exp(\nu(t-\tau)), \quad t \geq \tau. \quad (14)$$

Вибір многовиду U_τ в ii) неоднозначний, це один з доповнюючих просторів до S_τ . В умові i) можливе виродження розв'язку $u(t)$ в нульовий розв'язок. Розмірності многовидів S_τ та U_τ можуть змінюватися при зміні τ . Закономірність цієї зміни визначає така лема.

Лема 1. Для розмірностей стійкого та нестійкого многовидів

$$\dim S_t \geq \dim S_\tau \quad \text{при} \quad t \leq \tau, \quad (15)$$

$$\dim U_t \geq \dim U_\tau \quad \text{при} \quad t \leq \tau.$$

Доведення. Очевидно, якщо між t і τ в умові лемі немає точок імпульсів, то нерівності перетворюються в рівності. Строгі нерівності можуть з'явитися при $t = t_i - 0, \tau = t_i$. Розглянемо цей випадок. Образ простору S_{t_i-0} при відображенні $(I + B_i)$ міститься в S_{t_i} . Його розмірність рівна $\dim(I + B_i)S_{t_i-0} = \dim S_{t_i-0} - \dim \ker(I + B_i)$. Побудуємо в S_{t_i} доповнення до $(I + B_i)S_{t_i-0}$. Цей підпростір має розмірність $\dim S_{t_i} - \dim S_{t_i-0} + \dim \ker(I + B_i)$ і належить множині $\mathbb{R}^m \setminus (I + B_i)\mathbb{R}^m$. Тому справедлива нерівність

$$\dim S_{t_i} - \dim S_{t_i-0} + \dim \ker(I + B_j) \leq \dim \ker(I + B_j)$$

або $\dim S_{t_i} \leq \dim S_{t_i-0}$. Друга нерівність (15) доводиться, виходячи із доповнювальності S_τ і U_τ в \mathbb{R}^m . Лема доведена.

Лема 2. Нехай система (3) визначена при $t \geq 0$ і експоненціально дихотомічна на півосі $t \geq \tau_1 > 0$. Тоді вона експоненціально дихотомічна на півосі $t \geq s$ для всіх $s \in [0, \tau_1]$.

Доведення. Нехай $\tau_1 \in [t_j, t_{j+1})$. Тоді розв'язки однозначно продовжуються вліво від точки $t = \tau_1$ на відрізок $[t_j, \tau_1]$ як розв'язки системи лінійних диференціальних рівнянь з обмеженою матрицею. Враховуючи оцінку (4), легко одержати дихотомічність рівняння (3) на $[t_j, \infty)$, виходячи з дихотомічності на $[\tau_1, \infty)$. При цьому можуть змінитися константи в нерівностях (5), (6). Оскільки матриця $(I + B_j)$ вироджена, то не всі розв'язки на $[t_j, \infty)$ мають прообрази в точці $t_j - 0$. Нехай S_{t_j} і U_{t_j} — стійкий та нестійкий многовиди системи в точці t_j . Многовид S_{t_j-0} є сумою прообразів векторів з підпростору S_{t_j} та елементів $\ker(I + B_j)$. Виходячи з обмеженості матриці в правій частині системи (3), зрозуміло виконання нерівності (15) для S_{t_j-0} .

Елементи многовиду U_{t_j} , які мають прообрази при дії матриці $(I + B_j)$ утворюють векторний простір. Нехай v_1, \dots, v_l — його базис. Розглянемо алгебраїчну систему

$$(I + B_j)u = v_k, \quad k = \overline{1, l}. \quad (16)$$

Для кожного v_k серед розв'язків системи (16) виберемо розв'язок y_k з найменшою нормою. Приводячи $(I + B_j)$ до жорданової форми, можна показати виконання нерівності

$$\|v_k\| \geq M \|y_k\|, \quad k = \overline{1, l}, \quad (17)$$

з незалежною від v_k константою. Оболонка векторів y_k утворює многовид U_{t_j-0} . Виходячи з (17), одержуємо для векторів з U_{t_j-0} нерівність (14); $S_{t_j-0} \oplus \oplus U_{t_j-0} = \mathbb{R}^m$ за побудовою. Отже, доведена експоненціально дихотомічність для $t_j - 0$. Точки $t < t_j - 0$ розглядаємо аналогічно. Лему доведено.

Означення 4. Оператор L назвемо слабко регулярним на півосі $t \geq \tau_0$, якщо лінійне неоднорідне рівняння (1) при довільних $f(t) \in C'[\tau_0, \infty)$, $\{g_i\} \in l[\tau_0, \infty)$ має хоч один обмежений при $t \geq \tau_0$ розв'язок $u(t)$.

Теорема 2. Для слабкої регулярності системи (1) необхідно і достатньо, щоб система була експоненціально дихотомічною на півосі і розмірності стійкого та нестійкого підпросторів S_τ і U_τ не залежали від $\tau \geq \tau_0$.

Доведення. Достатність. Нехай $\dim S_\tau = r$, $\dim U_\tau = m - r$, $\forall \tau \geq \tau_0$. Многовид S_τ визначається однозначно (на відміну від його доповнення U_τ), він інваріантний. Введемо в S_τ базис $u_1(t), \dots, u_r(t)$. Доповнимо його до базису в \mathbb{R}^m вектор-функціями $u_{r+1}, \dots, u_m(t)$. Побудуємо матрицю $Q(t)$: i -й її стовпчик рівний $u_i(t) |\det Q(t)| \geq a > 0$. Зробимо в системі (1) заміну змінних $x = Q(t)u$. У змінних (y_1, y_2) многовид S_τ має вигляд $(y_1(t), 0)$. У нових змін-

них (y_1, y_2) одержимо трикутну систему

$$\begin{aligned} dy_1/dt &= A_1(t)y_1 + A_{12}(t)y_2 + f_1(t), \\ \Delta y_1|_{t=t_i} &= B_i^1 y_1 + B_i^{12} y_2 + g_i^1; \end{aligned} \quad (18)$$

$$\begin{aligned} dy_2/dt &= A_2(t)y_2 + f_2(t), \\ \Delta y_2|_{t=t_i} &= B_i^2 y_2 + g_i^2. \end{aligned} \quad (19)$$

Однорідна система (19) (при $f_2(t) = 0$, $g_i^2 = 0$, $i \in \mathbb{Z}$) не має нетривіальних обмежених розв'язків, всі її розв'язки експоненціально зростають. В цьому випадку $\det(I + B_i^2) \neq 0$, $\forall i \in \mathbb{Z}$ і розв'язки продовжуються однозначно на піввісь $t \geq \tau_0$. Єдиний обмежений розв'язок неоднорідної системи (19) визначається формулою

$$y_2(t) = \int_t^\infty Y_2(t, s) f_2(s) ds + \sum_{t_i \leq t < \infty} Y_2(t, t_i) g_i^2.$$

де $Y_2(t, s)$ — матрицант однорідної системи (19).

Однорідна система (18) при $f_1 = 0$, $g_i^2 = 0$, $y_2(t) = 0$ експоненціально стійка. Тому всі розв'язки неоднорідної системи обмежені і задаються формулою

$$y_1(t) = \int_{t_0}^t Y_1(t, s) (A_{12}(s) y_2(s) + f_1(s)) ds + \sum_{t_0 \leq t_i \leq t} Y_1(t, t_i) (B_i^{12} y_2(t_i) + g_i^1),$$

де $Y_1(t, s)$ — матрицант однорідної системи (18) (при $y_2 = 0$), $y_2(t)$ — обмежений розв'язок системи (19).

Необхідність. Аналогічно роботі [5] доводимо, що обмежені при $t \geq \tau_0$ розв'язки однорідної системи (3) задовольняють оцінку (13), а розв'язки з деякого доповнення простору обмежених розв'язків — оцінку (14). Зауважимо, що при доведенні в [5] по суті не використовується умова невинудженості матриці $(I + B_i)$.

Покажемо необхідність сталості розмірностей S_τ і U_τ . Нехай при $t = t_i$ порушується ця умова, тобто, з урахуванням леми 1 справедлива нерівність $\dim S_{t_i} < \dim S_{t_i-0}$. Нехай $\dim \ker(I + B_i) = k$, $\dim S_{t_i} = s$, $\dim S_{t_i-0} = s + s_1$. При дії $(I + B_i)$ підпростір S_{t_i-0} розкладається в суму k -вимірного підпростору, що переходить в нуль, та $(s + s_1 - k)$ -вимірного, який має ненульовий образ в S_{t_i} . Простір S_{t_i} розкладається в пряму суму $(s + s_1 - k)$ -вимірного підпростору $S_{t_i}^1$, який має прообраз в S_{t_i-0} та $(k - s_1)$ -мірного $S_{t_i}^2$, який не має прообразу.

Розв'язок системи (1) має вигляд

$$\begin{aligned} x(t) &= U(t, t_i) x_i + \int_{t_i}^t U(t, s) f(s) ds + \sum_{t_i < t_j < t} U(t, t_j) g_j = \\ &= U(t, t_i - 0) x_{i-0} + \int_{t_i-0}^t U(t, s) f(s) ds + \sum_{t_i \leq t_j < t} U(t, t_j) g_j = \\ &= U(t, t_i) (I + B_i) x_{i-0} + \int_{t_i-0}^t U(t, s) f(s) ds + \sum_{t_i \leq t_j < t} U(t, t_j) g_j. \end{aligned}$$

Тому

$$(I + B_i)x_{i-0} = x_i + g_i. \quad (20)$$

Нехай при $t > t_i$ $g_i = 0$, $f(t) = 0$. Система (1) при $t > t_i$ має множину обмежених розв'язків, які починаються на S_{t_i} . Оскільки система (1) слабо регулярна, то алгебраїчна система (20) має розв'язок при довільному значенні g_i і $x_i \in S_{t_i}$. Виберемо $g_i \notin \text{Im}(I + B_i)$, тоді $(g_i + S_{t_i}^1)$ не має прообразу при дії $(I + B_i)$. Розмірність гіперплощини $(g_i + S_{t_i}^2)$ рівна $(m - s_1)$. Розмірність $\text{Im}(I + B_i)$ рівна $m - k$, тому завжди можна вибрати g_i так, щоб $(g_i + S_{t_i}^2)$ і $\text{Im}(I + B_i)$ не перетиналися, тобто можна знайти такі неоднорідності $f(t)$, g_i , що система (1) не має обмежених розв'язків. Це суперечить припущенню про слабку регулярність. Теорема доведена.

3. Експоненціальна дихотомія збуреної системи. Поряд з системою (3) будемо розглядати збурену систему

$$dy/dt = (A(t) + \tilde{A}(t))y, \quad t \neq t_i, \quad (21)$$

$$\Delta y|_{t=t_i} = (B_i + \tilde{B}_i)y.$$

Теорема 2. Нехай система (3) експоненціально дихотомічна при $u \in \mathbb{R}^m$, $t \geq 0$. Тоді при $\|\tilde{A}(t)\|_C \leq \delta$, $\|\tilde{B}_i\|_1 \leq \delta$ з достатньо малим $\delta > 0$ система (21) також експоненціально дихотомічна.

Доведення. Як випливає з леми 1, розмірність стійкого многовиду S_τ експоненціально дихотомічної системи (3) не збільшується при зростанні τ . Оскільки розмірність простору скінченна, то, починаючи з деякого значення τ_0 , розмірність стабілізується і при $\tau \geq \tau_0$ розмірності S_τ і U_τ постійні (можливий випадок $S_\tau = 0$, $S_\tau = \mathbb{R}^m$). За теоремою 2 на півосі $\tau \geq \tau_0$ система (3) слабо регулярна і для неї існує функція Гріна $G(t, s)$, яка задовольняє оцінку (8). При $t \geq \tau_0$ і малих δ для системи (21) існує прямий розклад $\mathbb{R}^m = \tilde{U}_\tau \oplus \tilde{S}_\tau$, який задає експоненціальну дихотомію. Підпростір \tilde{S}_τ складається з початкових значень $y(\tau)$ тих розв'язків рівняння (21), які прямують до 0 при $t \rightarrow +\infty$. Ці розв'язки визначаються з інтегрального рівняння

$$y(t) = U(t, \tau)u(\tau) + \int_{\tau}^{\infty} G(t, s)\tilde{A}(s)y(s)ds + \sum_{\tau < t_i < \infty} G(t, t_i)\tilde{B}_i y(t_i), \quad (22)$$

де $u(\tau) \in S_\tau$. Можна показати, що права частина (22) при виконанні умов (2), (8) і при достатньо малих δ є оператором стиску. Тому при кожному $u(\tau) \in S_\tau$ рівняння (22) має єдиний розв'язок $y(t)$, який задовольняє оцінку (13). Тим самим побудовано \tilde{S}_τ .

Всі розв'язки з доповнення до \tilde{S}_τ експоненціально зростають. Такі розв'язки визначаються з рівняння

$$y(t) = U(t, \tau)y(\tau) + \int_{\tau}^t U(t, s)\tilde{A}(s)y(s)ds + \sum_{\tau < t_i < t} U(t, t_i)\tilde{B}_i y(t_i).$$

Аналогічно [9, с. 259] можна показати виконання оцінки (14) для таких розв'язків. Теорему доведено.

Приклад. Розглянемо рівняння

$$dy/dt = 0, \quad t \neq n \in \mathbb{Z}, \quad \Delta y|_{t=n} = b_n y + g_n. \quad (23)$$

Нехай $b_n = 2$ при $n \geq 1$ і $b_n = 0$ при $n \leq 0$, $g_n = 0$, $n \neq 1$, $g_1 = 2$. Рівняння (23) експоненціально дихотомічне на півосі $t \geq \tau_0$ при всіх τ_0 . Очевидно, $U_t = 0$ при $t < 1$ і $\dim U_t = 1$ при $t \geq 1$. На півосі $t \geq 1$ рівняння має єдиний обмежений розв'язок $y(t) = -1$, $1 \leq t < 2$, і рівний нулю при $t \geq 2$. На півосі $t \geq 0$ обмежених розв'язків немає, оскільки всі розв'язки при $t = 1$ переходять у точку $y(1) = 2$, а розв'язок з такою початковою умовою необмежений.

1. *Роговченко Ю. В., Трофимчук С. И.* Периодические решения слабонелинейных уравнений в частных производных параболического типа с импульсным воздействием и их устойчивость. – Киев, 1986. – 44 с. – (Препринт / АН УССР. Ин-т математики; 86-65).
2. *Самойленко А. М., Илолов М.* К теории эволюционных уравнений с импульсным воздействием // Докл. АН СССР. – 1991. – 316, №4. – С. 821 – 825.
3. *Левитан Б. М., Жиков В. В.* Почти периодические функции и дифференциальные уравнения. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 1978. – 204 с.
4. *Перестюк Н. А., Ахметов М. У.* О почти периодических решениях импульсных систем // Укр. мат. журн. – 1987. – 39, №1. – С. 74 – 80.
5. *Гицу В. И.* Слабая регулярность линейных дифференциальных уравнений с импульсами // Геометрические методы в теории дифференциальных уравнений. Математические исследования. Вып. 112. – Кишинев: Штиинца, 1990. – С. 72 – 82.
6. *Vainov D. D., Kostadinov S. I., Zibreiko P. P.* Exponential dichotomy of linear impulsive differential equations in a banach space // Int. J. Theor. Phys. – 1989. – 28, №7. – P. 797 – 814.
7. *Слюсарчук В. Е.* Об экспоненциальной дихотомии решений импульсных систем // Укр. мат. журн. – 1989. – 41, №6. – С. 779 – 783.
8. *Самойленко А. М., Перестюк Н. А.* Дифференциальные уравнения с импульсным воздействием. – Киев: Вища шк., 1987. – 288 с.
9. *Далецкий Ю. Л., Крейн М. Г.* Устойчивость решений дифференциальных уравнений в банаховом пространстве. – М.: Наука, 1970. – 536 с.

Получено 28.01.93